

Predica de la Krefeld

Duminică, 4 august 2019, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Rom. 8:31-35, 38-39**: „...”.

Îi suntem foarte mulțumitori Domnului că ne putem aduna împreună, după Cuvântul Scripturii: „Strânge-Mi pe poporul Meu ca să asculte cuvintele Mele”. Suntem mulțumitori că și în aceste adunări frații vin de pe întregul pământ. Îi aducem mulțumire Domnului pentru aceasta. Domnul îi are pe ai Săi pretutindeni. El binecuvântează, El cheamă afară, Își descoperă Cuvântul și toți pot crede așa cum zice Scriptura.

Voi știți că la chemarea mea am avut vârsta de 29 de ani, iar acum, în scurt timp, voi fi de 86 de ani. Timpul nu s-a oprit. În toți acești ani eu am folosit timpul. Am fost în multe țări și localități, dar de data aceasta nu va fi posibil să fiu în Nigeria. Dar eu doresc să-i mângâi pe frații mei; noi vom merge în camera de înregistrări și vom înregistra un mesaj special pentru adunările din Nigeria. Vom adresa un mesaj scurt mulțimii adunate; acolo sunt mii de frați. Dumnezeu S-a îngrijit și de aceasta, ca să nu mai călătorim atât de mult. Toți să fie conectați în direct, prin intermediul diferitelor canale să poată asculta și să aibă parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent

Doresc să citesc câteva versete biblice pentru încurajarea noastră. Citim din 1 Pet. 2:9: „*Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate („ca să vestiți virtuțile minunate” – lb. germ.) ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată*”.

Fiecare propoziție, fiecare cuvânt de aici este o putere. „*Voi sunteți o seminție aleasă*”. Fratele Borg a citit din Rom. 8, cine poate ridica pâra împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Hristos este aici, El este Acela care ne-a neprihănit. Fratele Branham a spus că neprihănirea înseamnă ca și cum noi n-am fi săvârșit-o niciodată, ca și cum n-am fi

fost niciodată vinovați. Vina noastră a fost pusă asupra Lui, pedeapsa care ne dă pacea a fost pusă asupra Lui.

Scumpii mei frați și surori, noi toți suntem niște oameni smeriți, nu suntem de neam ales, n-avem nicio închipuire. Dar aici este scris: *„Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor, pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui”*. Ce a putut face Domnul mai mult pentru noi? Nu doar să fii un credincios la modul general. Cine nu este astăzi credincios? Toți, într-un fel sau altul, sunt credincioși. Dar Domnul nostru spune: *„Cine crede în Mine cum zice Scriptura”*. Pe acest lucru punem noi accentul și de fiecare dată trebuie să evidențiem faptul că Dumnezeu a dăruit har în această perioadă de timp pentru ca aleșii, aleși să fie preoția împărătească, neamul sfânt, poporul pe care Dumnezeu Și l-a câștigat, poporul ales înaintea întemeierii lumii, să nu adauge și să nu scoată nimic, ci viața lor să și-o dedice Domnului și să primească ceea ce ne-a dăruit nouă Dumnezeu.

De fiecare dată când mă rog scurt cu fratele Kazimir din Polonia – El vine la mine în birou și noi vorbim în poloneză – știți ce spune el de fiecare dată, după fiecare rugăciune? El spune: *„Eu accept, eu accept”*. Pentru lucrul pentru care ne-am rugat el spune: *„Eu accept, am primit”*. Noi trebuie să acceptăm și să primim. Astăzi, acceptați și primiți.

Scumpii mei frați și surori, nu vă uitați la voi și nu vă uitați la alții. Astăzi acceptați și primiți prin credință. Aici este scris: *„Voi...”*. Voi toți care vă aflați astăzi aici, voi de pe întregul pământ care astăzi ascultați și urmăriți, voi care aveți respect față de Dumnezeu și de Cuvântul Său și credeți mesajul ceasului, voi sunteți o seminție aleasă. Spuneți un *„Amin”* la aceasta, eu o accept și o primesc. Nu că veți fi cândva o seminție aleasă, ci voi sunteți seminția aleasă, preoția împărătească, un neam sfânt. Este cea mai înaltă chemare și alegere pe care Dumnezeu a putut-o face și pe care ne-a dăruit-o prin har. Dar cu aceasta este legat ceea ce este scris în continuare aici: *„...ca să vestiți puterile minunate („ca să vestiți virtuțile minunate” – lb. germ.) ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată”*.

Așadar nu doar alegerea, ci cu alegerea este legată o însărcinare: „...ca să vestiți puterile minunate („ca să vestiți virtuțile minunate” – lb. germ.) *ale Celui ce v-a chemat din întuneric*”. Iar aceste virtuți trebuie să fie descoperite în viața noastră: bucuria, blândețea, pacea, toate virtuțile Domnului nostru să fie găsite în viețile noastre, „*virtuțile Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată*”. Nu la o lumină oarecare, ci la lumina Sa. Totul este concentrat spre Domnul și Răscumpărătorul nostru. Suntem mulțumitori că noi punem în centrul propovăduirii noastre pe Isus Hristos, Domnul și Răscumpărătorul nostru, pe El care a murit pentru noi și a luat asupra Lui toată vina și păcatele noastre. Și cum a anunțat prorocul Isaia: „Pedeapsa noastră a căzut peste El pentru ca noi să avem pace, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți”(Is. 53:5). Apoi: „*Noi rătăceam cu toții*”(vers. 6). Aceasta a fost așa, noi toți rătăceam, dar, prin har, Dumnezeu a făcut din noi o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, ca să vestim virtuțile minunate ale Celui ce ne-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată.

Scumpii mei frați și surori, Domnul ne-a descoperit Cuvântul Lui. Acum scriu în scrisoarea circulară actuală că fratele Branham a amintit Zah. 14:7 de 258 de ori: „*Spre seară se va arăta lumina*”. Dar Cuvântul din prorocul Zaharia n-are nimic de-a face cu noi, cu mesajul. Ci dă mărturie despre ceea ce se va întâmpla atunci când Domnul va coborî și-și va pune picioarele pe Muntele Măslinilor și va începe Împărăția Lui, domnia Lui. În acest context fratele Branham a amintit acest Cuvânt din Zah. 14:7: „*Va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte, dar spre seară se va arăta lumina*”. Iar fratele Branham s-a gândit la ziua harului, că în timpul serii s-a făcut lumină, înainte ca să înceapă ceasul de la miezul nopții. Un proroc are o privire generală și el poate folosi cuvintele profetice, referindu-se la ceea ce se întâmplă în timpul nostru.

Așa cum am citit aici, noi suntem seminția aleasă, preoția împărătească, neamul sfânt, poporul, pe care Dumnezeu și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestim virtuțile minunate ale Celui ce ne-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată. S-a întâmplat cu noi acest lucru? S-a întâmplat. Noi am pus un mare preț și am accentuat că mesajul divin nu este mesajul fratelui Branham, nu este mesajul fratelui

Frank și nici mesajul lui Pavel, nu. Ci este direct mesajul lui Dumnezeu adresat nouă, care suntem poporul lui Dumnezeu în acest timp. Iar noi acceptăm acest mesaj și-l primim prin credință.

Apoi avem două versete. Primul este în Apoc. 1:6: *„și a făcut din noi o împărăție și preoți pentru Dumnezeu, Tatăl Său: a Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor! Amin”*.

Nu că va face din noi cândva, ci a făcut din noi fii și fiice ale lui Dumnezeu, născuți din nou la o nădejde vie, prin puterea învierii lui Isus Hristos din morți. Așa cum este scris aici: *„și a făcut din noi o împărăție și preoți pentru Dumnezeu, Tatăl Său: a Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor! Amin”*.

Al doilea loc este în Apoc. 5:10: *„Ai făcut din ei o împărăție și preoți pentru Dumnezeul nostru, și ei vor împărăți pe pământ!”*.

Domnul a pregătit totul pentru noi. El ne-a lăsat să avem parte de tot. Noi suntem preoți ai lui Dumnezeu, avem voie să intrăm în Locul preasfânt, perdeaua despărțirii este ruptă. În Vechiul Testament doar marele preot putea intra o dată pe an în Locul preasfânt. Dar acum perdeaua este ruptă, iar noi putem păși în Locul preasfânt, unde este chivotul legământului, unde a fost adus Sângele. Scumpii mei frați și surori, vă rog primiți-o prin credință: nu mai este nimic de osândit în viața acelor care sunt în Isus Hristos. Cum am auzit în Cuvântul din introducere: cine mai poate ridica pâră împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Nu, nu merge! Pârâșul fraților va fi aruncat jos, el n-are niciun drept. Sângele vorbește pentru noi.

Încă o dată acest verset din Apoc. 5:10: *„Ai făcut din ei o împărăție și preoți pentru Dumnezeul nostru, și ei vor împărăți pe pământ!”*.

Fratele Branham a spus atât de frumos, că Domnul vine de trei ori. Prima dată El a venit ca să-Și răscumpere Biserica. El va veni a doua oară ca să-Și ia acasă Biserica Mireasă răscumpărată, în odaia de nuntă, la nunta Mielului. Iar apoi El Se va întoarce înapoi împreună cu noi, ca împreună cu El să împărțim aici pe pământ. Chemarea divină include totul. De fiecare dată Îi mulțumim Domnului că noi putem primi, ne putem regăsi în Cuvântul lui Dumnezeu. Fiți odată sinceri. Poți face tu ceva? Pot face eu ceva? Dar credința ne leagă cu

Dumnezeu. Iar apoi Dumnezeu poate face totul în noi, prin noi și cu noi, tot ceea ce a făgăduit El în Cuvântul Lui.

Privitor la noțiunea „ospățul nunții Mielului”, permiteți-mi să citesc Cuvântul din Apoc. mai ales pentru frații care fac o deosebire între timpul în care trăim noi acum, și spun că „acum are loc nunta, iar după aceea Domnul va veni să ne ia Acasă, va avea loc răpirea și va fi ospățul de nuntă”. Nu, nu! Nunta și ospățul de nuntă aparțin pentru totdeauna împreună. Voi puteți citi toate versetele biblice. De pildă, cum a spus Domnul nostru: „*Împărăția cerurilor se aseamănă cu un împărat care a făcut nuntă fiului său*”(Mat. 22:2). Dacă noi citim toate versetele biblice care sunt în legătură cu nunta și ospățul de nuntă, atunci avem răspunsul divin din Cuvântul lui Dumnezeu. Atunci n-avem nevoie să întrebăm pe cineva, pentru că Dumnezeu ne-a dat deja răspunsul în Cuvântul Său.

Citim din Apoc. 22 și vă rog frumos s-o acceptați și s-o primiți. Aici trebuie să avem un respect deosebit. Dacă este vorba de ultimele 22 de capitole din Biblie, atunci de fiecare dată trebuie să ne apropiem cu respect, indiferent de unde citim; dar în mod deosebit când este vorba de cele 22 de capitole din Apocalipsa. Unde și-a trimis Domnul îngerul? Pe insula Patmos, la robul Său, Ioan. Lui i-a arătat și i-a spus totul. Nu demult am spus-o aici. Spuneți-mi, cine dintre noi, din punct de vedere fizic, ar fi în stare să vadă și să audă totul și apoi să scrie, așa cum a făcut-o Ioan? Ioan, despre care fratele Branham a spus că poate n-a putut nici citi și nici scrie. Dar Dumnezeu S-a îngrijit ca să avem totul. În primul și ultimul capitol al Apocalipsei avem cuvintele de avertizare: „*Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea!*”. Noi putem spune că aceasta este un AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Un avertisment scris dat tuturor de pe întregul pământ: respect față de Cuvânt, respect față de ceea ce este scris, respect atunci când Domnul lasă să răsune un glas pe care Ioan l-a auzit, spunându-i: „*și am auzit din cer un glas care zicea: «Pecetluiește ce au spus cele șapte tunete, și nu scrie ce au spus!»*”(Apoc. 10:4). Cine este acel om care dintr-o dată apare și spune: „Eu am descoperirea celor șapte tunete”? – acela sigur și-a pierdut mințile. La unul ca acesta trebuie să-i dai una după ceafă și să-l trimiți acasă.

Vă mai spun o dată. Unde rămâne respectul față de Cuvântul lui Dumnezeu? Dacă apoi ne uităm în așa zisa „lume a mesajului” și vedem câte învățături ale tunetelor există, atunci noi știm că toți au fost duși în rătăcire pentru că ei și-au pierdut respectul față de Dumnezeu și Cuvântul Său, sau poate că nici nu l-au avut vreodată. Atunci în 24 martie 1963, când fratele Branham a vorbit despre pecetea a șaptea, el a bătut cu pumnul în amvon de șapte ori și s-a referit la cele șapte bubuituri ca de tunet care au răsunat în 28 februarie 1963 când era pe Muntele Sunset; atunci a avut loc un cutremur însoțit de o furtună puternică, vârfurile copacilor au fost retezate și bolovani s-au rostogolit la vale, și el a spus că cele șapte detunături ca de tunet au fost atât de puternice. De ce? Pentru că în următoarea clipă norul supranatural a fost acolo, iar fratelui Branham i-a fost spus: „Întoarce-te înapoi în Jeffersonville pentru că a sosit timpul deschiderii celor șapte peceti”.

Voi nici nu vă puteți da seama cât de mulțumitor sunt pentru că am putut fi un martor ocular. Eu am văzut cu ochii mei vârfurile copacilor retezate care atârnavă, am văzut bolovani care erau rostogoliți la vale, la 40 de mile depărtare de Tucson. Cu adevărat am avut o oportunitate, și cu o autoritate divină pot apărea și să spun: „Lucrul acesta pe care l-a spus prorocul aparține acolo..., iar celălalt acolo...”. Dar numai cine este din Dumnezeu va auzi Cuvântul lui Dumnezeu. Toți ceilalți vor trece pe lângă vorbirea lui Dumnezeu.

Permiteți-mi să vă spun următoarele lucruri foarte clar. Aleșii nu pot fi amăgiți. Rămâne așa: Biserica este stâlpul și temelie adevărului, nicio singură învățatură rătăcitoare nu poate exista în Biserica Dumnezeului Celui viu și nici nu are voie să existe. Ci, așa cum a spus Domnul nostru „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”.

Să ne mai întoarcem la Apoc. 1:1. Respect față de Cuvântul care a fost scris. Și acest lucru trebuie să-l mai amintim o dată. În luna martie 1963 Domnul n-a părăsit scaunul harului, Mielul n-a luat cartea. Tot ceea ce a propovăduit fratele Branham în martie 1963 a fost exact ceea ce a văzut Ioan pe insula Patmos și totul se va întâmpla la timpul hotărât de Dumnezeu. Suntem mulțumitori că, prin har, noi putem face deosebirea între descoperirea tuturor acestor lucruri și împlinirea care

trebuie să aibă loc. Dați-vă seama, dacă noi am propovădui că „totul s-a sfârșit, Domnul S-a coborât și-i pretinde pe cei răscumpărați”! Toți frații care scot din context citatele fratelui Branham și propovăduiesc învățăturile lor greșite sunt de părerea că toate aceste lucruri s-au întâmplat.

Îmi aduc foarte bine aminte când într-o înregistrare l-am auzit pe un frate zicând că „Apoc. 10 s-a împlinit deja, pentru că fratele Branham a zis că «Îngerul vine pe pământ atunci când îngerul al șaptelea este pe pământ»”. Apoi afirmația: „Dacă prorocul a spus-o atunci trebuie să se fi întâmplat”. Apoi marea gălăgie: „Ridicați-vă mâinile. Priviți la intrare și spuneți-I «Bun venit!» Îngerul legământului vine acum în mijlocul nostru”. Nu și încă o dată nu!

O mai spunem o dată. Îi mulțumim Dumnezeui nostru pentru luciditatea pe care El ne-a dăruit-o prin har, că noi putem face deosebirea între descoperirea tuturor lucrurilor și împlinirea a ceea ce a fost descoperit. Eu sunt foarte mulțumitor pentru aceasta.

Apoi mai avem locurile din Apoc. 22:17: „*Și Duhul și Mireasa zic: «Vino!»*», și cine aude să zică: «*Vino!*», și celui ce îi este sete să vină; cine vrea să ia apa vieții fără plată!”

Și aici este vorba de lucrul principal: *Duhul și Mireasa zic: «...»*. Până în ultima clipă înaintea revenirii lui Isus Hristos, Biserica aleasă este Mireasa Mielului. Nu femeie, nu soție, ci Mireasa Mielului. Eu poruncesc tuturor să-și țină gura, să dea dreptate lui Dumnezeu și să repete doar ceea ce este scris în Biblie.

Mai citim o dată Apoc. 22:17: „*Și Duhul și Mireasa zic: «Vino!»...»*”. Doar după ospățul nunții se spune: „*Vino să-ți arăt Mireasa, nevasta Mielului!*”(Apoc. 21:9).

Dumnezeule! Este atât de greu de înțeles? Nu este greu, dacă este descoperit. Dacă nu este descoperit atunci este o mare problemă, dar dacă este descoperit atunci fiecare copil al lui Dumnezeu o poate înțelege din toată inima. După ospățul de nuntă va fi spus: „*Vino să-ți arăt Mireasa*”, iar apoi este scris: „*nevasta Mielului*”. Dumnezeu a încadrat totul biblic.

Fraților, eu cred că voi înțelegeți aceasta. Lucrurile trebuie amintite din cauza învățăturilor rătăcitoare care bântuie peste tot. A

sosit ceasul corecturii divine. Cine este din Dumnezeu ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și acela va accepta. Toți predicatorii care ici și colo își prezintă gândurile proprii să se plece sub acest lucru, să-I dea cinste lui Dumnezeu și să lase ca valabil doar Cuvântul.

În această legătură citim Apoc. 22:18: „*Mărturisesc oricui aude cuvintele prorociei din cartea aceasta că, dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta*”.

Așadar să nu adăugăm nimic, să nu scoatem nimic, ci să credem din inimă, așa cum este scris.

Citim încă o dată acest lucru din vers. 19: „*Și, dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei prorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cetatea sfântă, scrise în cartea aceasta*”. Dumnezeu este foarte exact. Noi Îi suntem mulțumitori Domnului că noi putem accepta și primi.

Vă mai spun o dată. Iubiți frați și surori, rugați-vă pentru toți slujitorii Cuvântului, ca ei să primească har, să se poată smeri sub brațul puternic al lui Dumnezeu, ca să nu rămână mândri, fiind de părerea că este o descoperire. Dacă ei nu sunt în conformitate cu Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu, atunci lăsați-i acolo unde sunt, lăsați-i și nu-i primiți. Țineți tare în inimile voastre înalta chemare pe care Domnul ne-a dăruit-o prin har.

Apoi, scumpi frați și surori, cum am citit mai înainte, voi sunteți neamul ales, seminția aleasă. O mai spunem o dată, aleșii sunt aleși înaintea întemeierii lumii, au fost hotărâți să vadă slava lui Dumnezeu și să trăiască acum chemarea și pregătirea pentru ziua glorioasă, prin har. V-o spun liber și deschis. Poate că doar în veșnicie noi toți vom fi conștienți și vom înțelege ce au însemnat adunările pe care Dumnezeu ni le-a dăruit aici, ce însemnătate au avut ele pentru veșnicie. Toți sunt învățați de Dumnezeu și nu este necesară nicio interpretare și nicio tălmăcire. Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu a fost propovăduit în forma lui originală.

Scumpii mei frați și surori, voi știți că noi nu dorim să vorbim și să dăm mărturie despre noi înșine; eu n-am nevoie de așa ceva. Dar Dumnezeu S-a îngrijit ca să aibă loc o chemare divină în anul 1962 și tot El S-a îngrijit ca mesajul divin să fie purtat până la marginile

pământului. Dumnezeu l-a hotărât pe fratele Branham să depoziteze Cuvântul descoperit, hrana duhovnicească, dar niciodată nu i s-a spus lui să împartă această hrană. Apoi prorocul spune că mesajul va trece la o altă națiune, și apoi Domnul dă exemple directe.

Dacă auzi și primești Cuvântul lui Dumnezeu este minunat, dar dacă auzi glasul Domnului, auzi exprimat fiecare cuvânt, clar și deslușit este cu totul altfel. Voi nu știți ce teamă vine asupra unui om într-o astfel de clipă. Domnul Dumnezeu S-a îngrijit, a dat însărcinarea să merg dintr-o localitate în alta ca să propovăduiesc Cuvântul Lui și să depozitez hrana. Voi toți știți exact, mai ales frații noștri de aici și bătrânii din Krefeld. Noi toți am depozitat alimente pământești, am umplut toate rafturile cu coșuri cu alimente pentru că „Domnul a spus că va veni o mare foamete și să depozităm alimente”. Nu a venit nicio foamete, dar a venit un mare necaz asupra mea, așa că eu a trebuit să iau avionul și să zbor în Statele Unite, și l-am întrebat pe fratele Branham. Apoi a venit răspunsul de la el: „Tu n-ai înțeles. Tu ai crezut că va veni o foamete pământească și ai depozitat alimente pământești. Dar Dumnezeu va trimite o foamete după auzirea Cuvintelor Sale, și hrana pe care trebuie s-o depozitați este Cuvântul făgăduit pentru acest timp”. Aș putea aminti și reda toate amănunțele. Cu adevărat este o mare deosebire. Dacă citești Scriptura și Dumnezeu ne vorbește este minunat. Dar în clipa când auzi direct glasul Domnului cu aceste urechi! Voi știți că eu am fost luat din trup și din acea dimensiune am putut auzi și m-am putut vedea pe podea, mi-am văzut mâinile mele așa, și am spus: „Credinciosule Domn, ei nu mă vor asculta”. Din acel domeniu am putut vedea în acest domeniu, m-am văzut cum avem palmele și am spus: „Credinciosule Domn, ei nu mă vor asculta, ei au totul din belșug, au totul cu vârf și îndesat”. Apoi a venit: „Robul Meu, va sosi timpul când te vor asculta”. Cu adevărat Dumnezeu S-a îngrijit în mod minunat. Apoi, Îi mulțumesc lui Dumnezeu, că prin prorocul Lui, El a și confirmat această trimitere. Suntem foarte, foarte mulțumitori că noi, conștienți, trăim ultima parte a istoriei mântuirii.

În ceea ce privește împărțirea hranei duhovnicești, toți știți ceea ce am trăit în 11 septembrie 1976, în Edmonton, Canada. În acea sâmbătă fratele Babiliz m-a întrebat: „Frate Frank, slujba ta care acum este mondială trebuie să fie și ea undeva în Cuvântul lui Dumnezeu așa

cum se găsește slujba fratelui Branham în Cuvânt”. Eu am respins cele spuse de el și i-am spus: „Taci!”. Eu am suspectat un duh fanatic și am spus: „Nu mai vreau să aud nimic!”. Aceasta a fost sâmbătă înainte de masă, între orele 10 și 11. În următoarea zi, duminică dimineața, soarele răsărise și strălucea, răspândindu-și lumina în camera unde mă aflam, și eu m-am întors să-mi iau Biblia; atunci, așa cum voi auziți glasul meu acum, cu toată puterea mi-a fost spus: „Robul Meu, te-am hotărât să împarți hrana la timpul potrivit, conform Mat. 24:45-47”.

Dumnezeu a condus lucrurile în așa fel ca să dăm mai departe ceea ce a descoperit Domnul prin slujba fratelui Branham. Fiecare subiect, fiecare temă, despre căderea în păcat, despre planul de răscumpărare, despre dumnezeire, botez, spălarea picioarelor, Cina Domnului, toate învățăturile biblice au fost propovăduite. Noi putem propovădui întreg planul lui Dumnezeu de mântuire. Și toți care acum ascultă și cred din inimă, și respectă ceea ce am citat din Apoc. 1 sau din Apoc. 22 – să nu adaugi, să nu scoți nimic –, ei lasă totul în ordinea divină, așa cum ne-a lăsat-o Domnul în scumpul și sfântul Său Cuvânt.

Dumnezeu Și-a împlinit făgăduința, El a vegheat asupra Cuvântului Său și veghează asupra poporului Său, asupra aleșilor. Noi suntem dintre aleși pentru că noi credem din inimă că Domnul a împlinit făgăduința. În cele două locuri din Noul Testament, Mat. 17:11 și Mar. 9:12, putem citi ceea ce a spus Domnul nostru,: „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie, și să așeze din nou toate lucrurile în starea corectă*”.

Aici este un lucru foarte important: înainte de a veni ziua Domnului. Ziua Domnului este o zi a judecății, ziua Domnului va arde ca un cuptor, în ziua Domnului soarele își va pierde strălucirea, luna se va schimba în sânge și stelele vor cădea pe pământ. Înainte de a începe ziua Domnului, la sfârșitul zilei harului, Dumnezeu a împlinit făgăduința Lui, iar noi putem crede din inimă și putem avea parte de ceea ce a făcut Domnul în viața noastră, prin har. Și El va și desăvârși.

Acum la încheiere doresc să citesc cuvintele prețioase din 2 Timotei pentru ca voi să înțelegeți mai bine de ce trebuie ca noi să accentuăm Cuvântul, cu adevărat Cuvântul. Citim din 2 Tim. 4 de la vers. 1 și vă rog să ascultați aceste cuvinte: „*Te rog stăruitor, sub*

jurământ, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții, și pentru arătarea și Împărăția Sa".

Aici sunt amintite ambele lucruri dintr-o singură suflare. „*La arătarea Lui*”, atunci când El va reveni; și „*la Împărăția Sa*”, atunci când El Își va începe împărăția pe pământ. Aici accentul este pus pe cuvintele: „*Te îndemn stăruitor, sub jurământ, înaintea lui Dumnezeu*”. Acesta este Cuvântul care mi-a fost spus în Marsilia, în martie 1980, când Domnul mi-a spus: „Robul Meu, scoală-te și citește 2 Tim. 4!”. Așa cum Pavel i-a scris atunci lui Timotei, l-a pus sub jurământ divin, tot așa Domnul m-a pus pe mine sub jurământ divin: propovăduiește doar Cuvântul, la timp sau nelatimp, dacă le convine oamenilor sau nu le convine, propovăduiește Cuvântul. Acest lucru l-am și făcut. Mulțumire lui Dumnezeu, eu am făcut același lucru până astăzi și îl vom face mai departe, și Domnul Se va îngriji de restul.

Ascultați vă rog ce mai este scris în vers. 2: „*propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și nelatimp; mustră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura*”. Aici este scris totul, poți citi tot ce aparține de slujbă.

Vers. 3: „*Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă....*”. Le va deveni insuportabil. Învățătura sănătoasă va deveni insuportabilă. Eu cred că voi o puteți suporta, nu-i așa? Învățătura sănătoasă ne face bine, ne prinde bine. „*...ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor*”. Învățători peste învățători. Vers. 4: „*Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite*”.

Domnul m-a pus sub acest jurământ. Toți să vestească ce fabule vor ei, dar însărcinarea noastră este: propovăduiește Cuvântul la timpul potrivit sau nepotrivit. În fiecare adunare să propovăduim doar Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Pentru că cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne veșnic.

Mai spunem o dată ceea ce am cercetat ieri seară și astăzi. Este vorba ca noi să avem trăirile mântuitoare cu Domnul și Răscumpărătorul nostru. Pentru ca, așa cum și este scris, să primim conținutul divin ca o sămânță divină. Cuvântul este Sămânța. Apoi Duhul vine asupra seminței pe care noi am primit-o și după aceea vine

viața nouă divină, prin sămânța divină care a fost pusă în noi, prin har; această sămânță răsare. De aceea propovăduirea Evangheliei, propovăduirea Cuvântului este cel mai important lucru.

O repet. Domnul nostru a spus: „*Sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu*”(Lc. 8:11). Apoi Pavel și îndeosebi Petru a scris: „*născuți din nou dintr-o sămânță care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac*”(1Pet. 1:23).

Este absolut necesar ca prin propovăduire sămânța să fie pusă în inimile noastre. Salvare; cine nu primește Cuvântul salvării în inima lui, acela nu va trăi niciodată salvarea. Cine nu primește Cuvântul iertării în inima lui, acela nu va trăi niciodată iertarea. Noi trebuie să aducem propovăduirea în așa fel pentru ca toți să capete trecere înaintea lui Dumnezeu, să primească Cuvântul ca sămânță și apoi să creadă cum zice Scriptura.

Noi am spus acest lucru deseori. Domnul nostru a fost Sămânța făgăduită din Gen. 3:15, Sămânța divină care avea să vină prin femeie și să zdrobească capul Șarpelui. El – Sămânța lui Dumnezeu. Apoi a sosit clipa când făgăduința, Cuvântul a fost dat Mariei și ea a zis: „*Iată, roaba Domnului; facă-mi-se după cuvintele tale!*”(Lc. 1:38). Mai întâi Cuvântul, sămânța, făgăduința, iar apoi Duhul Sfânt a venit asupra ei, și Răscumpărătorul a fost născut. Așa este și cu noi. Primiți Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu în voi, fiecare Cuvânt, Cuvântul salvării, mântuirii, iertării, harului. Primiți fiecare Cuvânt și rugați-L pe Domnul ca tot ceea ce El a făgăduit în Cuvântul Său și noi am primit, să devină duh și viață, să răsară.

Domnul ne călăuzește până când noi vom vedea ceea ce am crezut. Noi trăim acum o perioadă biblică, așa ca Moise și Iosua, ca Ioan Botezătorul, Domnul nostru și Biserica nou testamentară. De fiecare dată când Dumnezeu a împlinit făgăduințe, El l-a trimis pe prorocul Său care a adus mesajul. Tot așa noi am purtat mesajul Cuvântului sfânt al lui Dumnezeu pe întregul pământ, și cine are urechi să audă ceea ce zice Bisericilor Duhul. Împreună Îi vom mulțumi Domnului nostru că am dovedit aceasta prin faptul că ne-am strâns împreună, de aproape și de departe. Vă rog spuneți-mi unde în Europa sau pe pământ mai există așa ceva, că poporul lui Dumnezeu, din toate

popoarele și din toate limbile, se strânge împreună ca să asculte Cuvântul? Apoi, toți credincioșii din toate popoarele și limbile aud adevăratul Cuvânt pentru acest timp, îl primesc, îl cred și pot trăi pregătirea lor pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru.

Pe cât de sigur credem noi făgăduința pentru acest timp, care premerge revenirea lui Hristos, că ea a devenit o realitate, pe atât de sigur avem garanția că învierea celor morți în Hristos și schimbarea celor vii va fi o realitate divină. Noi n-am crezut degeaba, noi vom vedea ceea ce am crezut. Pentru aceasta Dumnezeu a preluat garanția. Lui Îi aducem slava, cinstea în vecii vecilor. Aleluia. Amin.

Să ne ridicăm. Ne plecăm capetele, stăm liniștiți în rugăciune. Vă rog din toată inima: primiți, acceptați fiecare Cuvânt în interiorul vostru, pentru ca Duhul Sfânt să-l poată face viu, pentru ca litera să devină o descoperire, prin har. Ca să nu fim niște ascultători uituci, ci Cuvântul să împlinească în viața noastră scopul pentru care a fost trimis. Noi repetăm ceea ce a spus fratele nostru Kazimir: „Eu accept, eu primesc”. Spuneți: „Eu primesc. Eu primesc, eu accept, eu primesc ceea ce Domnul mi-a spus mie, ceea ce El mi-a făgăduit mie. Primesc tot ceea ce a spus Dumnezeu în scumpul și sfântul Său Cuvânt”.

Așa rămâne, brațul Domnului este ridicat. În timp ce stăm liniștiți înaintea Domnului, noi Îi aducem toate cererile de rugăciune, toate necazurile personale, toate greutățile. Încă ne mai aflăm pe pământ, peste tot sunt necazuri în familii și peste tot. Câteodată tinerii au mari greutăți. Pentru ei este valabil Cuvântul: „*Cum își va ține tânărul curată cărarea?*”. Apoi vine răspunsul: „*Îndreptându-se după Cuvântul Tău*”(Ps. 119:9). Noi dorim ca toți să aibă parte de revenirea Domnului. Toți adolescenții, tinerii care acum cresc în familiile credincioșilor să nu fie de părerea că tata și mama pun presiune pe ei ca ei să vină la adunare. Fie ca Dumnezeu să-i ajute pe toți tinerii și să le pună în inimă că și ei au nevoie de viață veșnică pentru a trăi veșnic.

Un Cuvânt adresat acum adolescenților, tinerilor. Închipuiți-vă că răpirea ar avea loc, și tatăl și mama voastră nu mai sunt aici, și voi rămâneți pe pământ. Ce ar fi cu voi atunci? Ce s-ar întâmpla cu voi? Îndoiala și deznădejdea ar veni peste voi, ați striga dealurilor, stâncilor și munților. Atunci va fi prea târziu. Noțiunea „prea târziu” nu-mi place

deloc, nu-mi place. Dar voi toți știți, conform Mat. 25, pentru unii va fi un prea târziu. Dar acum ne rugăm Domnului, pentru ca Dumnezeu să lucreze în toate familiile și toți să fie cuprinși și convinși de Duhul lui Dumnezeu. Tata și mama au intenții bune cu voi, ca toți să fiți la Domnul.

Eu vă mai spun o dată. Nu vă puteți da seama ce deznădejde și ce necaz va veni peste toți aceia și peste toți tinerii, dacă ei vor rămâne în urmă, fără părinți, fără Dumnezeu, fără nădejde în această lume. Fie ca această zi să slujească ca toți să se decidă pentru Domnul. Nu doar să primești învățătura. Fie ca toți care încă nu s-au decis pentru Domnul ei s-o facă astăzi, să-și dedice viața Domnului, iar apoi să primească certitudinea că vor avea parte de răpire atunci când Domnul îi va chema pe ai Lui.

Acum răsună chemarea Lui. Cine ascultă acum chemarea Lui va auzi și atunci chemarea Lui când El va reveni, atunci când Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer. Toți care acum aud Cuvântul lui Dumnezeu și îndeosebi toți tinerii. Încă un Cuvânt adresat fraților slujitori. Foarte mulți m-au sunat din Africa de Sud și de pretutindeni. Domnul Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți frații slujitori. Dumnezeu să-Și binecuvânteze întregul Său popor. Acum vom cânta cântarea „Așa cum sunt” și apoi ne vom ruga.

În timp ce ne plecăm capetele, rămânând respectuoși înaintea lui Dumnezeu în rugăciune, dacă cineva are nevoie de rugăciune vă rog ridicați-vă mâinile ca să le putem vedea. Îi vom aduce Domnului toate necazurile. Dar îi rugăm să vină în față doar aceia care doresc să se lase botezați și care doresc să-și rededice viața lor Domnului. Toți care aveți cereri de rugăciune puteți rămâne la locurile voastre și luați-L pe Domnul pe Cuvânt. Orice lucru L-am ruga, Domnul va asculta și va dărui. Domnul a dat făgăduința și a pus totul la dispoziție: salvarea, vindecarea, eliberarea, răscumpărarea deplină. Cum surorile noastre au cântat, Domnul este Biruitorul, dreapta Domnului este ridicată.

Voi care ați venit în față doriți cu toții să vă botezați? Da? Frumos. Toți care doresc să-și rededice viața lor Domnului pot veni și ei în față. Voi toți credeți că Domnul este Răscumpărătorul vostru. Este

har. Noi putem primi ceea ce ne-a dăruit Domnul nouă și vouă, prin har. Sfânta Scriptură spune că toți aceia care au primit Cuvântul s-au lăsat botezați. Încă mai este valabil ceea ce a fost spus în prima predică din ziua Cincizecimii, la fondarea Bisericii. Pocăiți-vă! Să vă pară rău de viața voastră, să vă pară rău pentru tot ceea ce n-ați făcut corect înaintea Domnului și să spuneți: „Doamne, Te rog iartă-mă! Ai milă de mine păcătosul”. Și se va întâmpla, pentru că este scris: *„Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos”, în Numele lui Isus Hristos* – acesta este lucrul principal. Nu în trei titluri.

Dumnezeu ni S-a descoperit ca Tată în cer, în Fiul, pe pământ, și în noi, prin Duhul Sfânt. Trei descoperiri ale Singurului Dumnezeu care Își aduce la împlinire planul Său de răscumpărare. Dar când este vorba de botez, acesta nu se face într-o formulă trinitară. Nu există o „trinitate divină”. Există doar un Singur Dumnezeu din veșnicie în veșnicie.

Poate ar trebui să amintim și acest lucru. De pildă, nicio singură dată în Biblie nu este scris „Fiul veșnic”, ci doar „Părintele veșnicilor”. În Vechiul Testament, nici o singură dată Avraam, Moise sau vreunul din proroci nu s-a rugat Fiului lui Dumnezeu. Fiul lui Dumnezeu a fost născut. Noi toți cunoaștem planul de răscumpărare și Îi mulțumim lui Dumnezeu. Aceste adevăruri biblice trebuie propovăduite. Nu un „Fiu veșnic” undeva. Noțiunea „Dumnezeu Fiul” nu este scrisă nici o singură dată în Biblie. Dar de 26 de ori este scris: „Lăudat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos”.

Scumpii mei frați și surori, o singură dată în viața mea am auzit glasul lui Dumnezeu. Da, dar acum nu putem intra în tema dumnezeirii. Acesta este cel mai prețios lucru pe care mi l-a dăruit Dumnezeu. Eu Îl cunosc pe Dumnezeu. Lui Îi aduc slava și cinstea.

Încă o dată un cuvânt adresat vouă celor ce ați venit în față. Voi sunteți pregătiți pentru a vă lăsa botezați. Acum ne vom ruga împreună. Îl rugăm pe fratele Eric Schmidt să vină și apoi vom merge la botez.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, Îți mulțumim din toată inima. Cuvântul Tău nu se întoarce gol înapoi, ci împlinește scopul pentru care Tu l-ai trimis. Noi Îți aducem toate cererile de rugăciune din întreaga adunare, toate necazurile, toate mijlocirile. Doamne, acum

Te rugăm pentru toți care se vor lăsa botezați. Credinciosule Domn, fii Tu cu ei. Fie ca aceasta să fie ziua pe care Tu ai făcut-o îndeosebi pentru ei. Ție, credinciosului, adevăratului Dumnezeu Îți aducem slava și cinstea. Împreună Îți mulțumim pentru scumpul și sfântul Tău Sânge, pentru Sângele noului legământ, pentru iertarea păcatelor, pentru neprihănirea prin credință. Îți mulțumim pentru viața veșnică pe care Tu ne-ai dăruit-o nouă tuturor, prin har. Slavă, cinste, onoare, laudă, mărire minunatului și sfântului Tău Nume Isus! Amin.

Domnul să fie cu toți frații slujitori în mod deosebit. El să ne încununeze cu har și îndurare. Se va împlini: „*Ei l-au biruit prin sângele Mielului și prin Cuvântul mărturisirii lor* („Cuvântul pe care și l-au luat ca mărturie a lor” – lb. germ.)”(Apoc. 12:11). Gloata răscumpărată prin Sânge are Cuvântul lui Dumnezeu ca mărturie, noi credem doar ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. La aceasta spuneți „Eu o accept, o primesc”. Amin.